

Handläggare
Irene Stjerna
Avdelning/Stab/Enhet
SFV Skog
Ansvarig
Erik Larsson

Datum
2025-05-28
Dokumenttyp
Yttrande
Version
1.0

Sida
1 (8)
Diarienummer
1273/25
Skyddsnivå
1

kn.remissvar@regeringskansliet.se
kn.mn@regeringskansliet.se

Er beteckning: KN2025/00609

Yttrande över Miljömålsberedningens förslag om en strategi för hur Sverige ska leva upp till EU:s åtaganden inom biologisk mångfald respektive nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn (LULUCF)

INLEDNING

Statens fastighetsverk (SFV) har mottagit ovanstående remiss. Miljömålsberedningens förslag om en strategi för hur Sverige ska leva upp till EU:s åtaganden inom biologisk mångfald respektive nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn (LULUCF) och lämnar nedanstående synpunkter och kommentarer.

SFV:s uppdrag och fastigheter

SFV ansvarar för att förvalta en viss del av statens fasta egendom. Myndigheten ska inom sitt uppdrag bidra till ett hållbart byggande och en hållbar förvaltning. SFV förvaltar en sjundedel av Sveriges yta och cirka 4 000 byggnader. Många av SFV:s objekt är statliga byggnadsminnen med skyddsföreskrifter.

SAMMANFATTNING

SFV tillstyrker och välkomnar många av utredningens förslag vilka syftar till att stärka Sveriges klimatarbete och biologiska mångfald.

I SFV:s uppdrag ingår att bidra till hållbart byggande och nå nationella miljömål, inklusive att uppnå nettonollutsläpp av växthusgaser till 2040, samtidigt som brukandet av skog och mark ska ske med stor hänsyn till biologisk mångfald samt natur- och kulturmiljöer. SFV vill framhålla myndighetens goda möjligheter att arbeta med skötsel av både befintliga och nytillkomna skyddade områden. Detta skulle kunna åstadkommas genom att SFV tilldelas ett utökat förvaltningsansvar för skyddade områden, i linje med myndighetens uppdrag, kompetens och erfarenhet.

SFV bedömer, precis som utredningen även tar upp i kapitel 3.5 Gap-analys LULUCF, att utredningens förslag kopplat till markanvändningssektorn och nettoupptag av växthusgaser inte är tillräckliga för att nå uppsatta mål. SFV anser även att substitutionseffekten, där träråvaran används till långlivade produkter, behöver ges större tyngd i det nationella klimatarbetet.

SFV understryker vikten av tydliga mandat och syften kopplat till förslagen om tärtortsnära natur och OECM-områden, samt att ytterligare analyser krävs för att säkerställa att resurs- och kompetensbehov korrekt speglas. SFV vill påtala att arbetet med

att identifiera, planera och förvalta de aktuella områdena är resurskrävande. SFV ser vissa i huvudsak positivt på förslaget. Samtidigt finns oklarheter kring hur stora dessa fördelar är och om insatserna ger en kostnadseffektiv bevarandenyttan i relation till hur de idag sköts.

SFV stödjer förslag som stärker biologisk mångfald men understryker vikten av att samtidigt beakta kulturhistoriska värden och minimera negativ miljöpåverkan, exempelvis vid våtmarksrestaurering och gödsling av skog. Eventuella gödslingsåtgärder bör även föregås av konsekvensanalyser för att säkerställa att nyttan överstiger risker.

SFV ser positivt på förslag kopplade till våtmarker och juridiska förenklingar men efterlyser förtydliganden avseende skogsvårdslagen.

SFV välkomnar förslag om fältinventering av urskog och gammal skog, men betonar vikten av dialog med markägare och att långsiktiga resurser samt tillgång på erfarna utförare vad gäller naturvårdande skötsel och restaurering säkerställs. SFV betonar vikten av att inkludera rennäringens perspektiv och vikten av myndighetssamverkan

Mot bakgrund av omfattningen och komplexiteten i de föreslagna åtgärderna ser SFV betydande ekonomiska och administrativa utmaningar. SFV efterlyser därför en fördjupad analys av de ekonomiska konsekvenserna och hur dessa ska hanteras på ett sätt som säkerställer stabilitet, kontinuitet och förutsägbarhet i det fortsatta arbetet.

SFV:S SYNPUNKTER

SFV vill inledningsvis uppmärksamma SFV:s uppdrag som skoglig förvaltare, där SFV besitter både relevant kompetens och mångårig erfarenhet av förvaltning och skötsel av skyddade områden (formellt och frivilliga avsättningar). Mot denna bakgrund vill SFV framhålla möjligheten att tilldela SFV ett utökat förvaltningsansvar, med syfte att bidra till skötsel av både befintliga eftersatta skyddade områden och kommande arealer inom formellt skydd.

SFV:s yttrande utgår endast från förslagen i aktuell remiss även om SFV har vetskap om att Naturvårdsverket har presenterat nya siffror vad gäller den mängd koldioxid som Sverige har behov att binda för att uppnå EU:s krav. Dessa uppgifter innebär ett behov av förändringar i utredningens förslag om gällande krav ska kunna uppfyllas.

Skydd av natur, biologisk mångfald

OECM (Other Effective area based Conservation Measures/andra effektiva områdesbaserade bevarandeåtgärder)

SFV välkomnar utredningens förslag kopplat till Sveriges rapportering av OECM-områden till Europeiska miljöbyrån. Den utökade mängd skyddsformer som föreslås inkluderas i OECM kan vara ett relevant och viktigt tillägg i Sveriges rapportering och kommer att bidra till att Sveriges nationella statistik över skyddade områden i högre grad speglas i den internationella rapporteringen och även följer internationell praxis.

Vidare ser SFV positivt på förslaget om att även frivilliga avsättningar ska ingå i rapporteringen och detta om markägaren väljer att öppet redovisa dessa. SFV anser att frivilligheten är en viktig faktor.

Buffert

Utredning ger förslag om att SFV att Statens fastighetsverk får i uppgift att avgränsa den tätortsnära natur som verket förvaltar inom en kilometer från tätort, bestämma förvaltningsmål och förvalta den med syftet rekreation och/eller biologisk mångfald och teckna inomstatliga överenskommelser utan ersättning med Naturvårdsverket så att områdena kan rapporteras som OECM.

SFV har utifrån detta förslag gjort en inledande GIS-analys på markinnehavet som förvaltas, då begreppet tätortsnära natur inte definierats anges här vad som ingått i SFV:s analys. SCB:s tätortsskikt ligger till grund samt en radie från denna på 1000m. Borträknat från denna yta är byggnader, vägar, hav, sjöar, åkermark, ytor mindre än 1000kvm och skyddade områden som Natura 2000, Nationalparker, Naturreservat, Naturminnen, Ramsarområden, Skyddsvärda statliga skogar, Biotopskyddsområde och Landskapsbildskydd. Ytan som då kvarstår är ca 4 650 hektar. Av denna är ca 429 hektar statliga byggnadsminnen och ca 183 hektar fornlämningar, dessa ytor kan överlappa. SFV vill i denna kontext framhålla att kulturhistoriska värden både kan gynna naturvärden och biologisk mångfald men kan även innebära målkonflikter.

SFV har i dagsläget inte analyserat vilken typ av mark den totala ytan består av och vilka naturvärden som finns är inte heller analyserat i detta skede. Även hårdgjorda ytor, golfbanor och liknande ingår i ytorna idag. Vidare tar analysen inte hänsyn till hur lättillgänglig ytan är, exempelvis kan vatten ligga mellan tätort och ytan.

SFV:s totala yta efter genomförd analys är fördelad på ca 550 områden, alla dessa är således inte aktuella att rapportera som OECM. Ytor som används av andra parter är eventuellt inte heller aktuella för OECM, på grund av exempelvis arrendelagstiftning, kunglig dispositionsrätt och rennäringslagen.

SFV anser att ytterligare analyser krävs för att rättvist kunna ge en bild av vad förslaget ger i form av areal OECM. Analyser krävs också för att tydliggöra vilken faktisk nytta som dessa områden kan innebära för bevarande av biologisk mångfald, samt vilka möjliga målkonflikter som etablerandet av dessa skulle kunna innebära.

SFV ser att det finns ett behov att ytterligare klargöra och förtydliga förslaget att den avgränsade tätortsnära natur, där SFV är markägare, som föreslås bli OECM kan utgå från antingen naturvärden eller rekreationsvärden. Detta utifrån att de kriterier för OECM:s som finns i första hand anger att det är bevarande och utveckling av biologisk mångfald som ska styra och råda. Det finns med andra ord en konflikt i utredningens uttryck.

SFV uppfattar detta uppdrag som att syftet är flexibelt, det vill säga att det upp till SFV som markägare att bestämma vad som passar bäst utifrån aktuella förhållanden i skogsområdet. Finns det höga naturvärden redan nu så är det såklart biologisk mångfald som ska gynnas. Ser SFV att det finns potential att restaurera eller bygga naturvärden, även då är det biologisk mångfald som gäller. Men det är allt som oftast så att tätortsnära natur redan har påverkan av friluftsliv, rekreation och är viktigt i just den aspekten och har en roll att fylla såsom rekreationsområde. Det betyder i sådana fall att ett rekreationssyfte är det primära och då fortsatt borde gälla.

SFV ser det som viktigt att SFV som markägare har rådighet över OECM-områdenas syfte avseende denna tätortsnära avsättning och att SFV som markägare har mandat att välja syfte utifrån de rådande förhållandena i aktuellt området.

SFV anser vidare att förslaget är otydligt vad gäller hur målen för rekreation och biologisk mångfald ska förhålla sig till vårdade kulturmiljöer, till exempel statliga byggnadsminnen, världsarv och jordbruk men också vissa typer av parklandskap.

För att tillgängliggöra dessa områden ser SFV att det sannolikt kommer att behöva tillskapas stigar/leder och satsningar på information exempelvis i form av skyltning. SFV bedömer även att en tätortsnära natur till stor del kräver återkommande och långsiktiga förvaltningsinsatser för att bibehålla dess värden. Utifrån detta anser SFV ser att en mer grundläggande analys bör ske innan SFV kan beräkna om hur det utökade ansvaret kommer att påverka resursbehovet.

SFV ser, som ovan nämnts, i huvudsak positivt på förslaget. Samtidigt finns oklarheter kring hur stora dessa fördelar är och om insatserna ger en kostnadseffektiv bevarandenytt i relation till hur de idag sköts.

Urskogar och gammal skog

SFV ser positivt på att förslagen kring kartläggning av urskog samt gammal skog ska ske genom fältinventering. Det är av yttersta vikt att kartläggningen inte endast sker via kartstudier och exempelvis kompletterande översiktliga inventeringar via helikopter. Erfarenheterna från tidigare inventeringar av detta slag är inte positiva.

SFV anser att det är en förutsättning för ett gott resultat att en kontakt tas samt att en samverkan sker med markägaren, i detta fall SFV, då arbetet med kartläggning och inventering ska ske. Det är en självklarhet för oss att markägarna ges möjlighet att delta i inventeringsarbetet. Som förvaltare har SFV redan idag den bästa kunskapen om de skogar som ingår i förvaltningen och därigenom utgör SFV en viktig part i arbetet.

SFV kan konstatera att det är av värde att urskog respektive gammal skog är tydligt definierat och att kriterier för biotoperna är tydliga och objektiva. Detta för att undvika osäkerhet om vilka skogar som omfattas och ur ett rättssäkerhetsperspektiv är det nödvändigt med tydliga och objektiva kriterier.

Skötsel och restaurering av skyddad natur

SFV kan konstatera att, utifrån Skogsstyrelsens senast rapport kopplad till uppföljning av miljömålet "Levande skogar", det saknas åtgärder och resurser för att målet ska kunna nås. Detta gäller bland annat förlust av livsmiljöer. Utifrån detta vill SFV särskilt framhålla vikten av att förstärka arbetet avseende skötsel och restaurering med riktade insatser för att motverka förlusten av värdefulla livsmiljöer. SFV genomför idag sådana åtgärder på de områden på de marker vi förvaltar utan anslagsfinansiering.

För att möjliggöra ett effektivt och långsiktigt arbete med dessa frågor och för att Sverige ska kunna nå de nationella miljömålen - i synnerhet målet "Levande skogar" - är det av största vikt att långsiktiga resurser säkras.

SFV ifrågasätter den uppskattning av areal som utredningen gör avseende behovet av skötsel och restaurering, det vill säga hur stor del som utgörs av en engångsåtgärd eller av återkommande åtgärder. Naturvärden inom områden vars mål är naturvårdande skötsel är främst uppkomna genom störning och då återkommande störning. Det vill säga dessa naturvärden har uppkommit utifrån en störning orsakad av antingen människan eller naturen. Det betyder att huvuddelen av arealerna som ska åtgärdas torde vara av återkommande karaktär. Inom ramen för det som utredningen föreslår som

regelbundna åtgärder finns förutom hävdberoende marker (gräsmarker, hed- och buskmarker samt vegetationsfattiga marker) även skogsmarkernas naturvärden uppkomna genom störning. Resursbehoven är sannolikt avsevärt större än vad utredningen uppskattat.

SFV vill framhålla vikten av att det i förvaltningen är en viktig del att bära med sig kunskap om tidigare markanvändning samt ha en förmåga att anlägga historiska perspektiv på dagens skogar. Detta för att förstå vilken form av skötsel som krävs för att till skapa, restaurera och bevara dagens naturvärden. Genom att studera hur markanvändningen förändrats i ett historiskt perspektiv kan tydliga motiv identifieras för att bedriva en mer aktiv förvaltning och kunskapen kan även ge vägledning om hur skötselåtgärder bör utformas. Detta för att bibehålla naturtyper och tillhörande störningsberoende arter på ett bra sätt genom anpassade skötselåtgärder där så är lämpligt och en hög grad av orördhet och fri utveckling där detta är mest lämpligt.

SFV vill även påtala behovet att tydliggöra att många naturmiljöer och den biologiska mångfalden är resultat av mänskliga aktiviteter i historien och att ofta finns dessa områden även avsatta som kulturmiljöer. Det vill säga natur- och kulturvärden hör samman och är tätt sammanbundna. För att upprätthålla dessa områden behöver man också bevara kulturmiljöerna och i många fall bör skötseln utgå från de sammantagna värdena i stället för ett enskilt tänkande utifrån antingen naturvärde eller kulturvärde.

SFV anser att utredningens förslag om att se över anslag samt ersättningsnivåer kopplat till restaurering av betesmarker inklusive efterföljande bete är bra. SFV ser dock en problematik i att antalet aktiva jordbrukare minskat i Sverige och att det därmed i dagsläget är svårt att få tillgång till betesdjur för ändamålet.

Det kan konstateras att effekten, för SFV som myndighet, av de restaureringsåtgärder som senast 2030 ska genomföras för minst 30 procent av de i Sverige förekommande naturtyper enligt EU:s restaureringsförordning, är svåra att i dagsläget bedöma. Detta då den nationella restaureringsplanen ej ännu är framtagen. Sannolikt är dock behovet avsevärt. SFV är en deltagande part i myndighetsgruppen för restaureringsförordningen, den gruppering som inom ramen för det regeringsuppdrag som tilldelats Naturvårdsverket tillsammans med Havs- och vattenmyndigheten, Skogsstyrelsen, Jordbruksverket samt Boverket gemensamt ska ta fram den nationella restaureringsplanen. Redovisning av detta regeringsuppdrag ska ske i sin helhet 27 februari 2026 och först därefter ser SFV möjlighet att bedöma omfattningen av konsekvenser för myndigheten.

Utredningen ger förslag om att Länsstyrelsen och Naturvårdsverket får i uppdrag att uppdatera samtliga inaktuella skötselplaner för naturreservat, nationalparker samt bevarandeplaner för Natura 2000. Inom ramen för detta arbete vill SFV särskilt lyfta att en samverkan med markägare bör ske för de skyddade områden som inte är överförda till Naturvårdsverket. Detta då markägare i regel besitter stor kunskap om sin mark och därmed kan tillföra värdefull information i arbetet med uppdateringarna.

Vidare ser SFV ett behov att få in perspektivet rennärning i arbetet med uppdatering av skötselplaner där exempelvis behov att kunna inhämta fritt virke bör hanteras. Vidare att även i planerna beskriva skogliga impediment, exempelvis föreslå skötsel för att öka ljusinsläpp och därmed öka förutsättningar för en gynnsam tillväxt och ökat inslag av marklavar. Även en skötsel för att bygga naturvärden för arter i lämpliga impediment exempelvis genom att öka mängd solbelyst, död ved.

SFV kan konstatera att utredningens förslag kring att samtliga formellt skyddade områden senast 2030 ska förvaltas genom naturvårdande skötsel alternativt tas ett aktivt beslut kring fri utveckling innebär betydande ekonomiska och administrativa utmaningar. SFV betonar utifrån detta faktum vikten av samverkan mellan berörda myndigheter, en säkerställd långsiktig ekonomisk stabilitet samt en god tillgång av erfarna utförare med hög kunskapsnivå vad gäller naturvårdande skötsel. SFV vill återigen påtala att myndigheten står till förfogande för att bistå i frågan och genom ett utökat förvaltningsansvar kunna bidra med SFV:s expertis inom förvaltning av statlig mark.

Nettoupptag av växthusgaser (lulucf)

Sverige ska ta ett stort ansvar avseende kolinlagring kopplat till EU:s LULUCF-förordning och i den frågan kommer SFV:s skogar kommer att beröras. SFV ser det som problematiskt att utredningen till viss del inte tar med i beräkningarna en av skogens väsentliga funktioner, det vill säga produktionen av förnybar, biobaserad råvara. En råvara som i form av långlivade trävaror, produkter baserade på träfibrer samt förnybar energi kan användas och ersätta motsvarande produkter med fossilt ursprung.

SFV anser att produkter och energi från skogen är en viktig del i klimatarbetet. SFV förordar därför att den så kallade substitutionseffekten, där den viktigaste faktorn utgörs av att träråvaran används till långlivade produkter, även den ska utgöra centrala delar i det nationella klimatarbetet. Detta precis som den roll växande skogsbestånd och stående skogsbestånd har som kolsänka. SFV bedömer att en minskad tillgång på förnybar träråvara från ett långsiktigt hållbart skogsbruk utgör en risk för Sveriges möjligheter att framgångsrikt minska de fossila utsläppen.

Våtmarker

SFV välkomnar utredningens förslag kopplat till anläggning av våtmarker inklusive återvätning av torvmarker. SFV har för närvarande ett eget långsiktigt projekt avseende våtmarksarbete. SFV erhöi i regleringsbrev för budgetåret 2023 ett riktat uppdrag om att arbeta med restaurering av våtmarker inom dess fastighetsbestånd (Fi2022/03469). SFV har utifrån regeringsuppdraget upprättat en långsiktig plan, med sikte på 2030, för SFV:s arbete med återvätning och restaurering av våtmarker där syftet är att bidra till minskade växthusgasutsläpp, ökad biologisk mångfald, minskad övergödning eller förbättrad vattenbalansering. Programmet innehåller möjligheter att skala upp insatserna om resurser ställs till förfogande.

Inom ramen för SFV:s våtmarksprojekt har myndigheten påverkats av flertalet "flaskhalsar" kring beslut rörande vattenverksamhet, vattenanläggningar samt markavvattningsföretag. Bland annat har SFV upplevt att miljöprövningar inte är ensad över landet vilket ger svårigheter i våtmarksprojekten. Olika prövningsinstanser, ibland i angränsande län, har olika utgångspunkter för sin prövning. Utifrån detta välkomnar SFV utredningens förslag om en långsiktig lösning om att skyndsamt införa undantag på krav på omprövning eller avveckling av markavvattningsföretag. Likaså ser SFV det positivt att utredningen föreslår att restaurering av våtmark inklusive återvätning av dränerad torvmark inte ska vara tillståndspliktig utan i stället anmälningspliktig. Vidare anser SFV att det förslag som utredningen lämnar vad gäller ändring i skogsvårdslagen avseende undantag från första och andra stycket (anläggning av ny skog) även ska innefatta anläggning av våtmarker. Detta då SFV i samband med

återvätningsprojekt, där avverkning av träd ingått, erhållit krav på föryngring efter åtgärd.

SFV vill lyfta att det saknas en skrivning i detta att restaurering av våtmark ska göras i harmoni med eventuella kulturmiljövärden, dels då dessa gå hand i hand, dels för att ingrepp i känsliga kulturmiljöer kan påverka dessa negativt. Det är särskilt viktigt att utreda hur kulturmiljövärdena kommer påverkas inför restaureringsåtgärderna.

Gödsling

SFV delar uppfattningen som utredningen lägger fram kring gödsling av skog och den positiva effekt som erhålls med en ökad tillväxt och ett därmed ökat upptag av koldioxid.

SFV ser dock att förslaget om ökad andel gödsling kräver noggrannare konsekvensanalyser för att säkerställa att nyttan överträffar riskerna där bland annat risk för övergödning och negativ påverkan på biologisk mångfald kan nämnas. Vidare bör även den konflikt som gödsling innebär för rennäringen då den för renen så viktiga marklaven minskar när skogen gödslas beaktas i en djupare granskning.

Styrmedel och lagstiftning

SFV ser positivt på de förslag som utredningen ger kopplat till styrmedel och lagstiftning men att det är högst väsentligt att förslagen måste utgå från en ekonomisk hållbar grund och långsiktighet. Att behovet av att balansera naturskydd/naturåtgärder med ekonomisk och förvaltningsmässig hållbarhet är avgörande och en förutsättning för ett lyckat resultat.

SFV vill framhålla problematiken och har till viss del svårt att se den ekonomiska, långsiktiga hållbarheten i förslagen. Förslagen kräver påtagliga nationella kostnadsökningar kopplat till såväl styrmedel som förvaltningskostnader.

SFV ställer sig frågande att den långsiktiga finansiella lösningen inom utredningens förslag uppnås och att förslagen därmed blir hållbara.

Samverkan och planering

SFV anser att för att utredningens förslag och strategier ska blir framgångsrika krävs en samverkan mellan myndigheter och övriga intressenter i de olika frågorna. SFV vill därför betona vikten av samverkan mellan myndigheter, särskilt i frågor som rör inventering samt förvaltning av skyddad natur. Här kan bland annat nämnas utredningens förslag om skydd av tätortsnära natur där i vissa lägen statens mark gränsar till kommunal mark och samarbeten kommer att krävas för en effektiv förvaltning av OECM-områden.

Tydliga riktlinjer och samordning behövs för att säkerställa att både ekonomiska och miljömässiga mål kan uppnås.

Övergripande strategier och genomförande

SFV anser att förslagen innebär en bred och ambitiös strategi för att Sverige ska kunna uppfylla EU:s åtaganden inom biologisk mångfald och upptag av växthusgaser.

Stor del av förslagen som ges av Miljömålsberedningen handlar om rådgivning och information där riktade rådgivnings- och informationsinsatser föreslås vara avgörande för att de åtgärder som utredningen föreslår ska ge önskat resultat. SFV ställer sig tveksamma till att dessa rådgivnings- och informationsinsatser kommer att ge det resultat som krävs för att nå uppsatta mål.

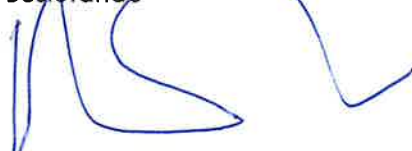
SFV önskar än en gång lyfta problematiken kring de förslag som Miljömålsberedningen presenterar, med syfte att uppfylla EU:s krav på ökad biologisk mångfald samt rapportering och reduktion av utsläpp inom ramen för LULUCF-förordningen vilka medför betydande krav på både ekonomiska som personella resurser. För att kunna implementera åtgärderna på ett ändamålsenligt sätt krävs inte enbart ökade finansiella medel, utan även tillgång till personal med särskild kompetens inom skoglig ekologi och naturvård. Det handlar både om att genomföra praktiska insatser i landskapet och om att hantera administrativa åtgärder. SFV ser en risk att många aktörer inom skogsbruk och naturvård inte har de resurser som krävs för att uppfylla dessa nya krav/förslag.

SFV anser att en avgörande förutsättning för att de föreslagna insatserna ska bli hållbara över tid är en långsiktig och stabil finansiering. Utan en sådan riskerar genomförandet att bli fragmentariskt, kortsiktigt och ineffektivt, vilket i sin tur kan leda till att varken biologisk mångfald eller klimatmål uppnås på det sätt som eftersträvas utifrån EU:s regelverk. Skogsbruk- och naturvårdsarbete präglas av långa tidshorisonter, där ekosystem återhämtar sig långsamt och effekter av åtgärder kan dröja flera år. Det kräver en finansieringsmodell som sträcker sig bortom kortsiktighet och årliga budgetcykler. SFV förordar att en djupare analys genomförs av de ekonomiska konsekvenser som utredningens förslag ger och att det därefter utvecklas en finansiell strategi som säkrar en hållbar långsiktig färd framåt präglad av kontinuitet och förutsägbarhet.

BESLUT

Detta yttrande har beslutats av generaldirektör Max Elger. Fastighetsdirektör Jan Olov Westerberg har varit föredragande. I den slutliga beredningen har naturvårdsspecialist Irene Stjerna, fastighetschef Erik Larsson, fastighetschef Ingrid Ljung, enhetschef Lisa Roos Jacobsen samt enhetschef Jon Granstedt deltagit.

Beslutande

Max Elger

Generaldirektör

Föredragande

Jan Olov Westerberg

Fastighetsdirektör